A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (hatodik tanács)

2015. július 15.*

„Verseny — Kartellek — Az előfeszített acél európai piaca — A kvóták és az árak rögzítése, a piac felosztása és érzékeny kereskedelmi információk cseréje — Az EUMSZ 101. cikk megsértését megállapító határozat — A forgalom 10%-os felső határa — Releváns forgalom — Együttműködés a közigazgatási eljárás során — A 2006. évi bírságkiszabási iránymutatás”

A T-391/10. sz. ügyben,

a **Nedri Spanstaal BV** (székhelye: Venlo [Hollandia], képviselik: kezdetben M. Slotboom és B. Haan, később Slotboom ügyvédek)

felperesnek

az Európai Bizottság (képviselik: P. Van Nuffel, S. Noë és Bottka V., meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

az EUMSZ 101. cikk és az EGT-Megállapodás 53. cikke alkalmazására vonatkozó eljárásban (COMP/38344 – „előfeszített acél” ügy) 2010. június 30-án hozott, a 2010. szeptember 30-i C(2010) 6676 végleges bizottsági határozattal és a 2011. április 4-i C(2011) 2269 végleges bizottsági határozattal módosított C(2010) 4387 végleges bizottsági határozat megsemmisítése iránti kérelme tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (hatodik tanács),

tagjai: S. Frimodt Nielsen elnök (előadó), F. Dehousse és A. M. Collins bírák,

hivatalvezető: J. Plingers tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2014. június 27-i tárgyalásra,

meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita tárgya

1 A jelen kereset az EUMSZ 101. cikk és az EGT-Megállapodás 53. cikke alkalmazására vonatkozó eljárásban (COMP/38344 – „előfeszített acél” ügy) 2010. június 30-án hozott C(2010) 4387 végleges bizottsági határozat (a továbbiakban: eredeti határozat) ellen irányul, amely az előfeszített acél (a

* Az eljárás nyelve: holland.

továbbiakban: EFA) azon szállítói közötti kartellt szankcionálta, amelyek európai, regionális és országos szinten a kvóták rögzítésére, az ügyfélkör felosztására, az árak rögzítésére, valamint az árral, az értékesítési mennyiséggel és az ügyfelekkel kapcsolatos érzékeny kereskedelmi információk cseréjére irányuló műveletekben vettek részt.

2 Az eredeti határozatot a Bizottság a következő vállalkozásoknak címezte:

– az ArcelorMittal SA,

– az ArcelorMittal Wire France SA,

– az ArcelorMittal Fontaine SA,

– az ArcelorMittal Verderio Srl,

– az Emesa-Trefilería SA (a továbbiakban: Emesa),

– az Industrias Galycas SA (a továbbiakban: Galycas),

– az ArcelorMittal España SA,

– a Trenzas y Cables de Acero PSC SL (a továbbiakban: Tycsa),

– a Trefilerías Quijano SA (a továbbiakban: TQ),

– a Moreda-Riviere Trefilerías SA (a továbbiakban: MRT),

– a Global Steel Wire SA (a továbbiakban: GSW),

– a Socitrel – Sociedade Industrial de Trefilaria, SA (a továbbiakban: Socitrel),

– a Companhia Previdente – Sociedade de Controle de Participações Financeiras SA (a továibbiakban: Companhia Previdente), a második felperes,

– a voestalpine Austria Draht GmbH (a továbbiakban: Austria Draht),

– a voestalpine AG,

– a Fapricela Indústria de Trefilaria SA (a továbbiakban: Fapricela),

– a Proderac – Productos Derivados del Acero SA (a továbbiakban: Proderac),

– a Westfälische Drahtindustrie GmbH (a továbbiakban: WDI),

– a Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. KG (a továbbiakban: WDV),

– a Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. KG (a továbbiakban: Pampus),

– a Nedri Spanstaal BV (a továbbiakban: Nedri), a felperes,

– a Hit Groep BV,

– a DWK Drahtwerk Köln GmbH, Saarstahl AG (a továbbiakban együtt: DWK),

– az Ovako Hjulsbro AB,

– az Ovako Dalwire Oy AB,

– az Ovako Bright Bar AB,

– a Rautaruukki Oyj,

– az Italcables SpA (a továbbiakban: ITC),

– az Antonini SpA,

– a Redaelli Tecna SpA (a továbbiakban: Redaelli),

– a CB Trafilati Acciai SpA (a továbbiakban: CB),

– az ITAS – Industria Trafileria Applicazioni Speciali SpA (a továbbiakban: Itas),

– a Siderurgica Latina Martin SpA (a továbbiakban: SLM),

– az Ori Martin SA,

– az Emme Holding SpA, korábbi nevén, majd ismét: Trafileria Meridionali SpA (a továbbiakban: Trame).

3 Az eredeti határozatot a Bizottság két alkalommal módosította.

4 Először a Bizottság 2010. szeptember 30-án elfogadta az eredeti határozatot módosító C(2010) 6676 végleges határozatot (a továbbiakban: első módosító határozat). Az első módosító határozat lényegében azzal a hatással járt, hogy csökkentette a következő társaságokkal szemben kiszabott bírságok összegét: az ArcelorMittal Verderio, az ArcelorMittal Fontaine és az ArcelorMittal Wire France, valamint az ArcelorMittal España, a WDI és a WDV.

5 Az első módosító határozatot a Bizottság az eredeti határozat valamennyi címzettjének címezte.

6 Másodszor a Bizottság 2011. április 4-én elfogadta az eredeti határozatot módosító C(2011) 2269 végleges határozatot (a továbbiakban: második módosító határozat). A második módosító határozat lényegében többek között azzal a hatással járt, hogy csökkentette a következő társaságokkal szemben kiszabott bírságok összegét: egyrészt az ArcelorMittal, az ArcelorMittal Verderio, az ArcelorMittal Fontaine és az ArcelorMittal Wire France, másrészt pedig az SLM és az Ori Martin. A második módosító határozatnak csak e társaságok voltak a címzettjei.

7 Minden olyan társasággal, amely az eredeti határozattal szemben keresetet indított, adott esetben a Törvényszék kezdeményezésére közölték a második módosító határozatot is.

8 A Törvényszék kérdést intézett a Nedrihez azzal kapcsolatban, hogy az eredeti határozat e módosításaiból milyen következmények származhatnak az érvelésének tartalmára nézve, és lehetőséget biztosított a Nedrinek arra, hogy ezen esetleges következmények figyelembevétele érdekében kiigazítsa a jogalapjait és a kereseti kérelmeit.

9 Így a jelen kereset szempontjából az első és a második módosító határozattal módosított eredeti határozat minősül a „megtámadott határozatnak”.

10 Az eredeti határozat, az első módosító határozat, a második módosító határozat, illetve azon levelek ellen, amelyeket a Bizottság az eredeti határozat bizonyos címzettjei által a fizetési képességük újbóli mérlegelése iránt előterjesztett kérelmekre adott válaszként küldött, huszonnyolc keresetet nyújtottak be (a következő ügyek: T-385/10, ArcelorMittal Wire France és társai kontra Bizottság; T-388/10, Productos Derivados del Acero kontra Bizottság; T-389/10, SLM kontra Bizottság; T-391/10, Nedri Spanstaal kontra Bizottság; T-393/10, Westfälische Drahtindustrie és társai kontra Bizottság; T-398/10, Fapricela kontra Bizottság; T-399/10, ArcelorMittal España kontra Bizottság; T-406/10, Emesa-Trefilería és Industrias Galycas kontra Bizottság; T-413/10, Socitrel kontra Bizottság; T-414/10, Companhia Previdente kontra Bizottság; T-418/10, voestalpine és voestalpine Wire Rod Austria kontra Bizottság; T-419/10 Ori Martin kontra Bizottság; T-422/10, Trafilerie Meridionali kontra Bizottság; T-423/10, Redaelli Tecna kontra Bizottság; T-426/10, Moreda-Riviere Trefilerías kontra Bizottság; T-427/10, Trefilerías Quijano kontra Bizottság; T-428/10, Trenzas y Cables de Acero kontra Bizottság; T-429/10, Global Steel Wire kontra Bizottság; T-436/10, Hit Groep kontra Bizottság; T-575/10, Moreda-Riviere Trefilerías kontra Bizottság; T-576/10, Trefilerías Quijano kontra Bizottság; T-577/10, Trenzas y Cables de Acero kontra Bizottság; T-578/10, Global Steel Wire kontra Bizottság; T-438/12, Global Steel Wire kontra Bizottság; T-439/12, Trefilerías Quijano kontra Bizottság; T-440/12, Moreda-Riviere Trefilerías kontra Bizottság; T-441/12, Trenzas y Cables de Acero kontra Bizottság; T-409/13, Companhia Previdente és Socitrel kontra Bizottság).

A jogvita előzményei

Az eljárás tárgyát képező ágazat

A termék

11 A Bizottság által szankcionált kartell az EFA-ra vonatkozott. E kifejezés fémhuzalok és drótszálsodratok, különösen pedig azon acél megjelölésére szolgál, amelyet egyrészt az erkélyek, alapozások és vezetőcsövek kivitelezésére szolgáló előfeszített vasbetonhoz, másrészt pedig az ipari építészetben, a mélyépítésben vagy a hídépítésben alkalmazott utófeszített vasbetonhoz használnak (a megtámadott határozat (2) preambulumbekezdése).

12 Az EFA termékskála az egyszálú huzalok több fajtáját (például a sima, fényezett vagy horganyzott, hengerelt, bordázott huzalokat), valamint a sodratok több fajtáját (például a fényezett, hengerelt, polietilénnel burkolt vagy fémsodratokat) foglalja magában. Az EFA-ból készült sodratok három vagy hét szálból állnak. Az EFA-t különböző átmérőkkel értékesítik. Ugyanakkor a különleges sodratokat, vagyis a horganyzott vagy bevont – zsírozott vagy viaszolt – sodratokat, valamint a merevítőhuzalokat, vagyis a hídépítéshez használt bevont horganyzott sodratokat és horganyzott huzalokat a Bizottság nem vette figyelembe (a megtámadott határozat (3) és (4) preambulumbekezdése).

13 A megtámadott határozatban az is szerepel, hogy számos országban a nemzeti hatóságok által kiállított műszaki tanúsítványt követelnek meg. A tanúsítvány kiállítására irányuló eljárások nagyjából hat hónapot vesznek igénybe(a megtámadott határozat (5) preambulumbekezdése).

A kínálat szerkezete

14 A megtámadott határozat szerint a kartell tagjai az Európai Gazdasági Térségen (EGT) belüli eladások nagyjából 80%-át ellenőrzésük alatt tartották. A legtöbb országban néhány helyi termelő mellett a legnagyobb termelők közül több is jelen volt. E legnagyobb termelők közül a legtöbben olyan acélipari csoportokhoz tartoztak, amelyek a drótszálat, vagyis az EFA olyan nyersanyagát is gyártották, amely annak fő költségelemét képezi. Míg a nem integrált vállalkozásoknak saját nyersanyagaikat a piacon

kellett beszerezniük, az integrált vállalkozások általában a csoportjukon belüli szállításokra számítottak. Az iparág a megtámadott határozatban megállapított kartell teljes időtartama alatt jelentős és tartós EFA-többletkapacitásról számolt be (a megtámadott határozat (98) és (99) preambulumbekezdése).

15 Az EGT-n belüli EFA-eladások értéke 2001-ben 365 millió euró körüli összeget tett ki, olyan összmennyiség tekintetében, amely ugyanezen év során megközelítette a 600 000 tonnát. Ezek az eladások 20–25% mértékben az EFA-szálra, 75–80% mértékben pedig az EFA-sodratra vonatkoztak, azzal hogy ezen átlagok között az egyes országok szerint bizonyos különbségek mutatkoztak. Az EFA-fogyasztás Olaszországban volt a legjelentősebb (az EGT-n belüli EFA-eladások nagyjából 28%-a). Nagy fogyasztónak minősülő egyéb ország volt Spanyolország (16%), valamint Hollandia, Franciaország, Németország és Portugália (mindegyik esetében 8–10%) (a megtámadott határozat (100) preambulumbekezdése).

A kereslet szerkezete

16 A megtámadott határozat szerint az EFA iránti kereslet szerkezete nagyon heterogén volt. Az előregyártott épületelemek gyártói és a specializált tervezővállalkozások például az épületek vagy hidak stabilizálására irányuló munkálatok során használták az EFA-t. Az ügyfélkör igen kis számú nagy ügyfélből – például az Addtek International Oy AB-ból (a továbbiakban: Addtek), amely időközben a Consolis Oy AB-vé alakult át, és amely az Európai Unión belüli EFA-felhasználás 5–10%-át képviselte – és nagyszámú kisebb ügyfélből állt (a megtámadott határozat (101) és (102) preambulumbekezdése).

17 A kereskedelmi szokások egyik tagállamról a másikra változtak. Az EFA termelői és az ügyfeleik gyakran hat vagy tizenkét hónapra szóló keretszerződéseket kötöttek. Ezért az ügyfelek a kereslettől függően olyan tonnamennyiségeket rendeltek, amelyek a megállapított mennyiségi sávba és a megállapított árba illeszkedtek. A szerződéseket további tárgyalásokat követően rendszeresen meghosszabbították (a megtámadott határozat (103) preambulumbekezdése).

Az Unión és az EGT-n belüli kereskedelem

18 A megtámadott határozatban foglaltak szerint a kartellel érintett időszak folyamán az EFA eladási mennyiségei azt mutatják, hogy az Unió tagállamai közötti kereskedelem intenzív volt. Az EFA-t az egész EGT-ben termelték és forgalmazták, ideértve Norvégiát is (a megtámadott határozat (104) preambulumbekezdése).

A Nedri anyavállalata, a Hit Groep

19 A Nedri az EFA egyik termelője.

20 A Nedri 1969 és 1994 között a Hoogovens Groep BV közvetlen vagy közvetett irányítása alatt állt. Ezt az irányítást 1987. május 1-je és 1994. február 28. között a Hoogovens Industriële Toeleveringsbedrijf BV társaság közvetítésével gyakorolták, amely a Nedri részvényeinek 100%-ával rendelkezett.

21 A Hoogovens Groep 1994. február 28-án e társaságot – ideértve a 100%-os tulajdonában lévő leányvállalatát, a Nedrit – eladta három vállalkozásnak. A Hoogovens Industriële Toeleveringsbedrijf B. V. társaság nevét ekkor Hit Groep BV-re változtatták, amely továbbra is a Nedri részvényeinek 100%-ával rendelkezett.

22 A Nedri 1994. május 1-je és 1997. december 31. között a Nedri Draht Beteiligungs GmbH 100%-os tulajdonában lévő leányvállalat volt, míg ez utóbbi társaság 70%-ban a Hit Groep, 30%-ban pedig a Thyssen Draht AG tulajdonában állt.

23 A Hit Groep 1998. január 1-je és 2002. január 17. között ismét a Nedri részvényeinek 100%-ával rendelkezett.

24 A Nedrit 2002. január 17-én eladták a Vadeho III BV-nek.

25 Kevesebb mint egy hónappal később, 2002. február 15-én a Vadeho III BV a Nedri tőkéjében fennálló részesedésének 95%-át magánbefektetőknek, a fennmaradó 5%-ot pedig a Nedri igazgatósága tagjainak adta el. A 2003. május 6-i megállapodás értelmében a Nedri átvette a WDI-nek az EFA-val kapcsolatos tevékenységeit. A WDI 2003. május 14. óta 30%-os részesedéssel rendelkezik a Nedri tőkéjében, 2006. november 20. óta pedig az Ovako Holdings BV – amely maga a Pampus Stahlbeteiligungs GmbH 100%-os tulajdonában van – a Nedri tőkéjének 70%-ával rendelkezik.

26 A Nedri EFA-val kapcsolatos, az EGT-n belüli forgalma 2001-ben 31 641 636 euró volt. A konszolidált világméretű forgalma 2009-ben 67 420 000 euró volt.

A közigazgatási eljárás

27 A Bundeskartellamt (német versenyhatóság) 2002. január 9-én egy német helyi szintű munkaügyi bíróság előtt folyamatban lévő, a WDI egyik korábbi munkavállalójának elbocsátásával kapcsolatos ügyre vonatkozó iratokat továbbított a Bizottságnak. E munkavállaló azt állította, hogy az EUMSZ 101. cikk EFA-val kapcsolatos megsértésében volt érintett. Ezzel összefüggésben felsorolta az érintett vállalkozásokat, és a jogsértésre vonatkozó első információkkal szolgált (a megtámadott határozat (105) preambulumbekezdése).

Az engedékenység iránti első kérelem és a DWK-nak biztosított mentesség

28 A DWK 2002. június 18-án az EUMSZ 101. cikk EFA-val kapcsolatos megsértésére vonatkozó feljegyzést nyújtott be a Bizottsághoz, amely jogsértésben ő maga, valamint négy további vállalkozás volt érintett. Ezzel összefüggésben a DWK kifejezte azon reményét, hogy a kartellügyek esetében a bírságok alóli mentességről és a bírságok csökkentéséről szóló, 2002. február 19-i bizottsági közlemény (HL C 45., 3. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 2. kötet, 155. o.; a továbbiakban: engedékenységi közlemény) előnyeiben részesüljön (a megtámadott határozat (106) preambulumbekezdése).

29 A DWK képviselői 2002. július 3-án találkoztak a Bizottsággal, és megbeszélést folytattak az engedékenység iránti eljárásról. A Bizottság 2002. július 19-én az engedékenységi közlemény 8. pontjának b) alpontja alapján a bírságok alóli feltételes mentességet biztosított a DWK-nak, mivel a DWK elsőként szolgáltatott olyan bizonyítékokat, amelyek lehetővé tették a Bizottság számára, hogy megállapítsa az EUMSZ 101. cikknek az EFA termelői közötti, az egész Unióra kiterjedő feltételezett kartellre vonatkozó megsértését (a megtámadott határozat (107) preambulumbekezdése).

Helyszíni vizsgálatok és információkérések

30 A Bizottság 2002. szeptember 19-én és 20-án, [az EUMSZ 101. cikk] és [az EUMSZ 102. cikk] végrehajtásáról szóló, 1962. február 6-i 17. (első) tanácsi rendelet (HL 1962. 13., 204. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 3. o.) 14. cikkének (2) és (3) bekezdése alapján vizsgálatokat folytatott többek között a WDI, a DWK, a Tycsa, a Nedri, az ITC, a Redaelli, az Itas, az SLM és az Edilsider (a Tréfileurope Italia Srl, jelenleg ArcelorMittal Verderio egyik értékesítési ügynöke tulajdonában lévő társaság), valamint azok leányvállalatainak vagy kapcsolt vállalkozásainak helyiségeiben (a megtámadott határozat (108) preambulumbekezdése).

31 A Bizottság 2002. szeptember 19-től kezdve, a 17. rendelet 11. cikke, valamint [az EUMSZ 101. cikkben] és [az EUMSZ 102. cikkben] meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet (HL 2003. L 1., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 2. kötet, 205. o.) 18. cikke alapján több információkérést intézett az eredeti határozat címzett vállalkozásaihoz, azok anyavállalataihoz, egyéb vállalkozásokhoz, bizonyos személyekhez (így a Redaelli egyik nyugalmazott munkavállalójához, majd kereskedelmi tanácsadóhoz, továbbá az Edilsider közvetítésével a Tréfileurope Italia egyik értékesítési ügynökéhez), valamint bizonyos szakmai szövetségekhez (a megtámadott határozat (109) preambulumbekezdése).

32 A Bizottság 2006. június 7-én és 8-án az 1/2003 rendelet 20. cikke alapján helyszíni vizsgálatot folytatott a Redalli egyik korábbi munkavállalója egyik családtagjának helyiségeiben („studio”) (a megtámadott határozat (114) preambulumbekezdése).

Az engedékenység iránti egyéb kérelmek és a Bizottság által adott válaszok

33 A megtámadott határozat címzettjei közül bizonyos társaságok – így az ITC, a Nedri, az SLM, a Redaelli és a WDI – az engedékenységi közlemény alapján engedékenység iránti hivatalos kérelmeket terjesztettek elő. A Tycsa megerősítette a versenyellenes megállapodások létezését, viszont nem kért engedékenységet (a megtámadott határozat (110) preambulumbekezdése).

34 Az ITC 2002. szeptember 21-én engedékenységet kért, és a jogsértés időszakából származó bizonyítékokat terjesztett elő azon találkozókat illetően, amelyekre az EFA termelői között 1979 és 2002 között került sor. Az ITC 2002. november 11-én társasági nyilatkozatot is benyújtott. A Bizottság 2003. január 10-én 30–50%-os mértékű átmeneti bírságcsökkentésben részesítette az ITC-t, azzal a feltétellel, hogy az ITC továbbra is tiszteletben tartja az engedékenységi közlemény 21. pontjában meghatározott feltételeket (a megtámadott határozat (111) preambulumbekezdése).

35 A Tycsa 2002. október 17-én válaszolt egy információkérésre, ennek során elismerte a tényállást, és saját magára nézve terhelő bizonyítékokkal szolgált. A Redaelli 2002. október 21-én, információkérésre válaszolva saját magára nézve terhelő bizonyítékokat terjesztett elő, 2003. március 20-án pedig hivatalosan kérte, hogy az engedékenységi közlemény előnyeiben részesülhessen. A Nedri 2002. október 23-án, információkérésre válaszolva bizonyítékokat terjesztett elő, ezzel egyidejűleg pedig kérte, hogy a Bizottság alkalmazza vele szemben az engedékenységi közleményt. Az SLM 2002. október 30-án egy információkérésre válaszolva a bírságok összegének csökkentését kérte. A Tréfileurope 2002. november 4-én, majd ezt követően 2003. március 6-án és 2003. június 11-én, információkérésre válaszolva saját magára nézve terhelő információkkal szolgált, továbbá az engedékenységi közlemény alkalmazására irányuló társasági nyilatkozatot nyújtott be. A Galycas 2004. március 17-én válaszolt egy információkérésre, ennek során pedig elismerte a tényállást, és bizonyos, saját magára nézve terhelő nyilatkozatokat tett. A WDI 2004. május 19-én az engedékenységi közlemény alkalmazására irányuló társasági nyilatkozatot nyújtott be. Az ArcelorMittal 2007. június 28-án – a Bizottsággal való egyéb kapcsolatfelvételek mellett – főleg olyan, az Emesa egyik korábbi munkavállalója által készített kézírásos feljegyzéseket tartalmazó engedékenység iránti kérelmet terjesztett elő, amelyek a jogsértés időszakából származtak, lefedve az 1992-től 2002-ig terjedő időszakot (a megtámadott határozat (112) preambulumbekezdése).

36 Az engedékenység iránti kérelmek alapján a Bizottság egy 2008. szeptember 19-én kelt levelet intézett a Nedrihez és a WDI-hez, amelyben tájékoztatta őket arról, hogy a bírságok alóli mentességre nincs lehetőség, valamint azon szándékáról, hogy az engedékenységi közlemény 26. pontja értelmében a bírságok e közlemény 23. pontjának b) alpontjában meghatározott korlátok közötti csökkentését alkalmazza. A Bizottság ugyanezen a napon a Redaellihez és az SLM-hez is levelet intézett, amelyben elutasította az engedékenység iránti kérelmüket (a megtámadott határozat (113) preambulumbekezdése).

Az eljárás megindítása és a kifogásközlés

37 A Bizottság 2008. szeptember 30-án kifogásközlést fogadott el, amely több társaságra, köztük a Nedrire vonatkozott.

38 A Bizottság által megfogalmazott kifogásokra válaszul a kifogásközlés valamennyi címzettje írásbeli észrevételeket terjesztett elő.

Iratbetekintés és meghallgatás

39 A kifogásközlés címzettjei DVD-másolat formájában tekinthettek be a Bizottság iratanyagába. Ezzel párhuzamosan a társaságok olyan jegyzéket is kaptak, amely felsorolta a vizsgálat iratanyagában foglalt dokumentumokat, és minden dokumentum esetében feltüntette, hogy abba milyen mértékben lehet betekinteni. A társaságokat tájékoztatták, hogy a DVD teljes körű betekintést biztosít számukra minden olyan dokumentumba, amelyet a Bizottság a vizsgálat során beszerezhetett, kivéve azon dokumentumokat vagy dokumentumrészeket, amelyek üzleti titkokat vagy egyéb bizalmas információkat tartalmaznak. Az engedékenységgel kapcsolatos dokumentumokba a Bizottság helyiségeiben lehetett betekinteni.

40 A Hit Groep betekinthetett a Nedri kifogásközlésre adott válaszának az anyavállalat felelősségével kapcsolatos részébe, 2008. december 19-én pedig a Nedri betekinthetett a HIT Groep kifogásközlésre adott válaszának az anyavállalat felelősségével kapcsolatos részébe.

41 2009. február 11-én és 12-én meghallgatásra került sor. A meghallgatáson a HIT Groep, az Emesa és a Galycas kivételével a kifogásközlés valamennyi címzett vállalkozása részt vett.

42 Tizennégy vállalkozás arra is hivatkozik, hogy az 1/2003/EK rendelet 23. cikke (2) bekezdésének a) pontja alapján kiszabott bírságok megállapításáról szóló iránymutatás (HL 2006. C 210., 2. o.; a továbbiakban: 2006. évi bírságkiszabási iránymutatás) 35. pontja értelmében nem rendelkeznek fizetési képességgel. E kérelem alátámasztása érdekében igazolásokkal szolgáltak.

Kiegészítő információkérések

43 Ezt követően a Bizottság információkéréseket intézett a GSW-hez, az MRT-hez, a Tycsához, a TQ-hoz, a Companhia Previdentéhez és a Socitrelhez annak érdekében, hogy többek között a vállalkozási szerkezetüket illetően tisztázzon bizonyos kérdéseket. E társaságok 2009. március 6. és április 15. között válaszoltak.

44 A Bizottság az eredeti határozat valamennyi címzettjéhez is információkéréseket intézett annak érdekében, hogy megállapítsa az érintett termékekre vonatkozó eladásaik értékét, valamint a csoportok forgalmát. Ezen információkérésekre valamennyi címzett válaszolt.

A megtámadott határozat

45 A megtámadott határozat az EFA azon szállítói közötti kartellre vonatkozik, amelyek európai, regionális és országos szinten a kvóták rögzítésére, az ügyfélkör felosztására, az árak rögzítésére, valamint az árral, az értékesítési mennyiséggel és az ügyfelekkel kapcsolatos érzékeny kereskedelmi információk cseréjére irányuló műveletekben vettek részt. A megtámadott határozat (1) preambulumbekezdése szerint e vállalkozások ezáltal az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdésének, továbbá 1994. január 1-jétől az EGT-Megállapodás 53. cikke (1) bekezdésének egységes és folyamatos megsértését követték el. A jogellenes magatartások legalább az 1984. év elején elkezdődtek, és 2002. szeptember 19-ig folytatódtak.

46 A vizsgálat 18 vállalkozásra terjedt ki. A megtámadott határozat (122)–(133) preambulumbekezdése általános megfogalmazásban ismerteti az eljárás tárgyát képező kartellmagatartásokat. E preambulumbekezdéseket a Törvényszék az alábbiakban összefoglaló jelleggel annyiban fejti ki, amennyiben az azokban ismertetett tényállás elősegíti a jogvita kereteinek jobb megértését.

47 Az EFA ágazatában tevékenykedő több vállalkozás legalább a 80-as évek első felétől (1984) a Bizottság 2002. szeptember 19-i és 20-i helyszíni vizsgálatainak időpontjáig időszakonként vagy állandóan érintett volt olyan páneurópai megállapodásokban, amelyek egy úgynevezett zürichi szakaszból és egy úgynevezett európai szakaszból álltak, illetve az esettől függően országos vagy regionális megállapodásokban. A páneurópai megállapodások és az országos vagy regionális megállapodások ugyanazon átfogó célra, vagyis az egyensúly annak érdekében történő fenntartására irányultak, hogy elkerüljék az árak esését a termelési többletkapacitással jellemzett, változó európai piacon. Következésképpen a vállalkozások a kvótákra, az árakra vagy az ügyfélkör felosztására irányuló megállapodások megkötésével folyamatosan megpróbálták elkerülni az ádáz versenyt a belföldi vagy az exportpiacaikon.

A Zürich klub és a regionális megállapodások

48 A páneurópai megállapodás első szakaszát „Zürich klubnak” nevezték. Így 1984. január 1-jétől 1996. január 9-ig, az ezen időszakban az árakra gyakorolt erős nyomás folyományaként a Tréfileurope SA, a Nedri, a WDI, a DWK – vagy a jogelődjeik –, valamint a Redaelli – ez utóbbi (legalábbis 1993-ban és 1995-ben) több olasz vállalkozást is képviselve – országok szerint kvótákat rögzítettek (Németország, Spanyolország, Franciaország, Olaszország, Ausztria és Benelux-államok), ügyfeleket osztottak fel, árakat állapítottak meg és érzékeny kereskedelmi információkat cseréltek. E vállalkozásokhoz csatlakoztak a spanyol termelők, vagyis 1992-ben az Emesa, 1993-ban pedig a Tycsa, amelyek ugyanezen időszak táján, az ibériai piacot illetően először a többi spanyol termelővel, majd a portugál termelőkkel is találkozni kezdtek az „España klub” keretei között. A 80-as évek során a Zürich klub találkozóira elsősorban Zürichben (Svájc), a 90-es években pedig Düsseldorfban (Németország) került sor.

49 A Redaelli, az ITC, a CB és az Itas olasz vállalkozások (az utóbbi hármat gyakran a Redaelli képviselte) legkésőbb 1995. január 23-tól kezdve, majd az 1995. év hátralévő részében végig tárgyalásokat folytattak a Zürich klub többi termelőjével a kvótákkal kapcsolatos olyan (felülvizsgált) megállapodásra vonatkozóan, amelynek az olasz termelők, valamint a Zürich klub többi termelője által Olaszországban és Európa többi részében teljesített eladásokat kellett volna szabályoznia. Végül nem kötöttek semmilyen megállapodást amiatt, hogy az olasz termelők által követelt exportkvótákat túl magasnak ítélték. Ez hozzájárult a Zürich klub feloszlásához, amelynek utolsó igazolt találkozójára 1996. január 9-én került sor.

50 A Redaelli, az ITC, a CB és az Itas olasz vállalkozások ugyanakkor 1995. december 5-én egymás között olyan megállapodást kötöttek, amely egyszerre rögzítette a kvótákat az olaszországi piacon belül, valamint az Olaszországból Európa többi részébe irányuló exportok tekintetében („Italia klub”). Ezt követően az említett olasz vállalkozásokhoz (újból) csatlakozott a Tréfileurope és a Tréfileurope Italia, az SLM, a Trame, a Tycsa, a DWK és az Austria Draht. A találkozókat rendszeresen megtartották annak érdekében, hogy felügyeljék a kvótákkal kapcsolatos megállapodások végrehajtását, rögzítsék az árakat (ideértve a „pótléknak” nevezett felárat), felosszák az ügyfélkört és érzékeny kereskedelmi információkat cseréljenek, mindezt pedig a Bizottság helyszíni vizsgálatáig. E társaságok kifinomult felügyeleti rendszert alkalmaztak olyan független harmadik személyek közvetítésével, amelyek rendszeresen ellenőrizték az árakat, valamint az olaszországi ügyfeleknek értékesített tényleges mennyiséget.

51 A Zürich klub és az Italia klub között sajátos koordináció állt fenn. A Redaelli, majd a Tréfileurope állandó tájékoztatással látta el a páneurópai megállapodás tagjait. Az Italia klub tagjai a maguk részéről szintén tájékoztatásban részesültek a páneurópai megállapodás releváns fejleményeit illetően a Redaelli, majd a Tréfileurope, a DWK és a Tycsa közvetítésével, amelyek mindkét klubban részt vettek.

52 Ezzel párhuzamosan az olasz vállalkozások (legalábbis a Redaelli, a CB, az ITC és az Itas), a Tycsa és a Tréfileurope az 1996. év során végig tárgyalásokat folytattak, 1996 végén pedig „Déli megállapodás" címmel olyan különleges megállapodást kötöttek, amely a déli országokban (Belgium, Spanyolország, Franciaország, Olaszország és Luxemburg) megállapította az egyes résztvevők piaci terjeszkedésének mértékét, és kötelezettségvállalást tartalmazott a részükről arra, hogy a kvótákat a többi észak-európai termelővel közösen fogják megtárgyalni.

Az Európa klub és a regionális megállapodások

53 A Zürich klub válságának leküzdése érdekében e klub korábbi résztvevői (ugyanakkor az olasz termelők, különösen a Redaelli kevésbé rendszeres részvételével) szintén folytatták a rendszeres találkozókat 1996 januárja és 1997 májusa között. A Tréfileurope, a Nedri, a WDI, a DWK, a Tycsa és az Emesa (a továbbiakban: állandó tagok) 1997 májusában végül olyan felülvizsgált páneurópai megállapodást fogadtak el, amelynek értelmében felosztották a konkrét referenciarégió és referencia-időszak (1995 negyedik negyedévétől 1997 első negyedévéig) alapján kiszámított kvótákat. A páneurópai megállapodás e második szakaszát „Európa klubnak" nevezték.

54 Az állandó tagok ezenkívül felosztották az ügyfélkört és rögzítették a termékek árait (külön országonként és ügyfelenként is). Olyan koordinációs szabályokban állapodtak meg, amelyek magukban foglalták a megállapodások országonkénti végrehajtásáért, valamint az ugyanezen országokban vagy ugyanezen ügyfelek tekintetében működő egyéb érdekelt vállalkozásokkal való koordinációért felelős személyek kiválasztását. Ráadásul ezen állandó tagok képviselői különböző szinteken (igazgatók és értékesítési képviselők) rendszeresen találkoztak annak érdekében, hogy felügyeljék a megállapodások végrehajtását. Érzékeny kereskedelmi információkat cseréltek. A megállapodásban rögzített kereskedelmi magatartástól való eltérés esetén megfelelő kompenzációs rendszert alkalmaztak.

55 E páneurópai megállapodás keretében az állandó tagok – amelyekhez esetenként csatlakoztak az olasz termelők és a Fundia Hjulsbro AB (a továbbiakban: Fundia) – kétoldalú (vagy többoldalú) kapcsolatokat is fenntartottak, továbbá, amennyiben ehhez az egyeztetés tárgyát képező piacon való jelenlétüktől függően érdekük fűződött, *ad hoc* alapon részt vettek az árak rögzítésében és az ügyfélkör felosztásában.

56 Az állandó tagok, valamint az ITC, a CB, a Redaelli, az Itas és az SLM a legalább 2000 szeptemberétől a Bizottság 2002 szeptemberében tartott helyszíni vizsgálataiig terjedő időszakban rendszeresen találkoztak abból a célból, hogy az olasz vállalkozásokat állandó tagokként integrálják az Európa klubba.

57 Ugyanezen időszak folyamán az általános kvóták földrajzi övezetek szerinti rögzítésén kívül a kvóták ügyfelenként történő felosztásáról is tárgyaltak. Az adott országos piacot szokás szerint koordináló vállalkozásnak a kvóták ezen országban letelepedett ügyfelenként történő részletes felosztására irányuló tárgyalásokat is bonyolítania kellett.

58 Az Európa klub tagjai azt is megkísérelték, hogy ne csupán az olasz termelőket fogadják be állandó tagokként, hanem az EFA minden egyéb olyan jelentős termelőjét is, amelyekkel az elmúlt időszakban megállapodásokat kötöttek, illetve kétoldalú vagy többoldalú kapcsolatokat tartottak fenn, továbbá hogy az európai kvótákat országonként újra felosszák, mint ahogy azt a Zürich klub keretében tették.

59 A páneurópai megállapodással és az Italia klubbal párhuzamosan öt spanyol vállalkozás (a TQ, a Tycsa, az Emesa, a Galycas és a Proderac [ez utóbbi 1994 májusától kezdve]) és két portugál vállalkozás (a Socitrel 1994 áprilisától, a Fapricela pedig 1998 decemberétől) Spanyolország és Portugália vonatkozásában megállapodott abban, hogy stabilan tartják a piaci részesedéseiket és rögzítik a kvótákat, felosztják az ügyfeleket, ideértve az építési beruházásra irányuló közbeszerzési szerződéseket is, továbbá rögzítik az árakat és a fizetési feltételeket. Ezenkívül érzékeny kereskedelmi információkat cseréltek (España klub).

60 A páneurópai és regionális megállapodások (Italia klub/España klub/Déli megállapodás) a Bizottság által 2002 szeptemberében lefolytatott helyszíni vizsgálatok időpontjáig hatályban maradtak.

61 Közelebbről a Nedrit illetően a Bizottság megállapítja, hogy a Nedri 1984. január 1-jétől 2002. szeptember 19-ig közvetlenül részt vett a kartellben (a megtámadott határozat (802) preambulumbekezdése).

62 Ezt követően a Bizottság megjegyzi, hogy a Hit Groep 1987. május 1-jétől 1994. május 1-jéig és 1997. december 31-től 2002. január 17-ig közvetlenül és közvetetten a Nedri teljes tőkéjével rendelkezett. Azon köztes időszakot illetően, amelynek során a Nedri a Nedri Draht Beteiligungs GmbH-hoz tartozott, maga ez utóbbi pedig 70%-ban a Hit Groep és 30%-ban a Thyssen Draht AG tulajdonában volt, a Bizottság megjegyzi, hogy nem áll rendelkezésére elegendő adat annak bizonyításához, hogy a Hit Groep meghatározó befolyást gyakorolt, illetve ilyen befolyást gyakorolhatott a Nedri felett. Következésképpen a Bizottság az 1994. május 1-jétől 1997. december 31-ig terjedő időszak vonatkozásában a Hit Groep-et nem nyilvánítja felelősnek a Nedri jogsértő magatartásáért (a megtámadott határozat (804) preambulumbekezdése).

63 A megtámadott határozat (805)–(812) preambulumbekezdésében a Bizottság azt vélelmezi, hogy a Hit Groep, amely 1998. január 1-je és 2002. január 17. között a Nedri részvényeinek 100%-ával rendelkezett, meghatározó befolyást gyakorolt a Nedri felett, és elutasítja a Hit Groep által e vélelem megdöntése érdekében előadott érveket.

64 A megtámadott határozat 1. cikkének 9) pontjában a Bizottság megállapítja, hogy a Nedri és a Hit Groep megsértette az EUMSZ 101. cikket azáltal, hogy a Nedri esetében 1984. január 1-jétől 2002. szeptember 19-ig, a Hit Groep esetében pedig 1998. január 1-jétől 2002. január 17-ig az EFA ágazatában megállapodások és összehangolt magatartások sorában vettek részt.

65 A megtámadott határozat 2. cikkének 9) pontjában a Bizottság egyrészt a Nedrivel és a Hit Groep-pel szemben egyetemlegesen 5 056 500 euró bírságot, másrészt pedig a Hit Groep-pel szemben 1 877 500 euró bírságot szab ki.

Az eljárás és a felek kérelmei

66 A Törvényszék Hivatalához 2010. szeptember 13-án benyújtott keresetlevelével a Nedri előterjesztette a jelen keresetet.

67 A Törvényszék 2011. június 6-i határozatával felhívta a Bizottságot, hogy nyújtsa be hozzá a második módosító határozatot. A Bizottság 2011. június 16-án eleget tett e felhívásnak.

68 A Nedri a 2011. július 26-i levélben jelezte, hogy a második módosító határozat elfogadását követően nem kívánja kiigazítani a jogalapjait.

69 Az eljárás írásbeli szakasza 2011. december 15-én lezárult azzal, hogy a Bizottság helyesbítést nyújtott be a viszonválaszhoz.

70 Mivel 2013. szeptember 23-ától módosult a Törvényszék tanácsainak összetétele, az előadó bírót a hatodik tanácsba osztották be, következésképpen a jelen ügyet 2013. október 3-án e tanács elé utalták.

71 A Törvényszék 1991. május 2-i eljárási szabályzata 52. cikkének 2. §-a szerinti előzetes jelentést 2013. november 8-án közölték a hatodik tanáccsal.

72 A Törvényszék 2013. december 17-én, az 1991. május 2-i eljárási szabályzat 64. cikke szerinti pervezető intézkedések keretében írásbeli kérdést tett fel a felperesnek azzal kapcsolatban, hogy a 2013. július 18-i Schindler Holding és társai kontra Bizottság ítélet (C-501/11 P, EBHT, EU:C:2013:522) adott esetben milyen következményekkel jár a felperes által a keresetének alátámasztása érdekében előadott első jogalapra nézve. A felperes eleget tett e felhívásnak.

73 A Nedri 2014. január 30-i levelében elállt a keresetének alátámasztása érdekében előadott első, az EUMSZ 101. cikk és az 1/2003 rendelet 23. cikkének (2) bekezdése, valamint az indokolási kötelezettség megsértésére alapított jogalaptól.

74 Az előadó bíró jelentése alapján a Törvényszék úgy határozott, hogy megnyitja az eljárás szóbeli szakaszát.

75 A Törvényszék a felek szóbeli előadásait és az általa írásban és szóban feltett kérdésekre adott válaszait a 2014. június 27-i tárgyaláson hallgatta meg.

76 A Nedri azt kéri, hogy a Törvényszék:

– semmisítse meg a megtámadott határozat 1. cikkének 9) pontját, amennyiben az arra az időszakra vonatkozik, amelynek tekintetében a Hit Groep felelősségét kétségbe vonják;

– semmisítse meg a megtámadott határozat 2. cikkének 9) pontját, amennyiben az a vele szemben kiszabott bírság összegére vonatkozik;

– a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

77 A Bizottság azt kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el a keresetet;

– a felperest kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

78 Megsemmisítés iránti kérelmének alátámasztása érdekében a Nedri két jogalapot ad elő.

79 Először a Nedri azt állítja, hogy a Bizottság megsértette az 1/2003 rendelet 23. cikkének (2) bekezdését, a 2006. évi iránymutatást, továbbá a méltányosság és az arányosság elvét, valamint az indokolási kötelezettséget, amikor az előző üzleti év során elért forgalom 10%-ában meghatározott felső határt a Nedri 2009. évi forgalmára alkalmazta, miközben e felső határt a 2002. évi forgalmára kellett volna alkalmaznia.

80 Másodszor a Nedri arra hivatkozik, hogy a Bizottság megsértette egyrészt az engedékenységi közlemény 23. pontját, másrészt pedig az indokolási kötelezettséget, amikor a bírság összegének 30%-os csökkentése helyett csak 25%-os csökkentésben részesítette a Nedrit.

Az első, az 1/2003 rendelet 23. cikkének (2) bekezdése, a 2006. évi iránymutatás, továbbá a méltányosság és az arányosság elve, valamint az indokolási kötelezettség azáltal történő megsértésére alapított jogalapról, hogy a Bizottság a Nedrivel szemben általa kiszabott bírság összegének számítása során a 10%-os felső határt a 2009-es, nem pedig a 2002-es üzleti évre alkalmazta

A megtámadott határozat felidézése

81 A megtámadott határozat (1063) és azt követő preambulumbekezdéseiből kitűnik, hogy a Bizottság úgy ítélte meg, hogy az 1/2003 rendelet 23. cikkének (2) bekezdése által a forgalom 10%-ában megállapított felső határ meghatározása szempontjából a 2009-es üzleti év forgalmát kell figyelembe vennie, amit a Nedri vitatott, amennyiben úgy vélte, hogy a 2002-es üzleti évet, vagyis az utolsó olyan évet kellett volna alapul venni, amelynek során ő részt vett a jogsértésben.

A felek érvei

82 A Nedri lényegében azt állítja, hogy a Bizottság tévedett, amikor a forgalom 10%-ában megállapított felső határt a 2009-es üzleti évre alkalmazta, és elutasította a Nedri azon kérelmét, hogy e tekintetben a 2002-es üzleti évet vegye alapul. A Nedri úgy véli, hogy a Bizottság ezáltal megsértette az 1/2003 rendelet 23. cikkének (2) bekezdését, a 2006. évi iránymutatást, különösen annak 32. pontját, valamint a méltányosság és az arányosság elvét.

83 A felperes szerint a 2007. június 7-i Britannia Alloys & Chemicals kontra Bizottság ítélet (C-76/06 P, EBHT, EU:C:2007:326) 20. és 25. pontjából az következik, hogy amennyiben a vállalkozás gazdasági helyzetét érintő lényeges változások álltak be a jogsértés elkövetésének időszaka és a vállalkozással szemben bírságot kiszabó határozat meghozatalának időpontja között, akkor az azon időszakban fennálló tényleges gazdasági helyzetet kell figyelembe venni, amelynek során a jogsértést elkövették.

84 Márpedig a felperes szerint az általa 2009-ben elért forgalom semmi esetre sem felel meg egy rendes gazdasági tevékenységgel töltött, tizenkét hónapos időszakra kiterjedő teljes üzleti évnek, és nem tükrözi a felperes azon időszakban fennálló tényleges gazdasági helyzetét, amelynek során a jogsértést elkövették.

85 A Nedri által elért üzleti forgalom ugyanis 2001-ben 31 641 636 euró, 2009-ben pedig 69 345 000 euró volt. E fejlődés egyrészt a nyersanyagárak jelentős emelkedésének, másrészt pedig annak köszönhető, hogy a WDI ugyanezen időszakban újrakezdte az EFA ágazatában gyakorolt tevékenységét.

86 A Nedri azt állítja, hogy következésképpen a vállalkozás gazdasági helyzetét illetően olyan lényeges változások következtek be a jogsértés elkövetésének időszaka és a végleges határozat elfogadásának időpontja között, amelyek indokolták, hogy a Bizottság a jogsértési időszak utolsó üzleti évére, vagyis a 2002-es üzleti évre hivatkozzék.

87 Ezenkívül a Nedri úgy véli, hogy mivel ő egyetlen terméket gyártó vállalkozás, a Bizottság jóval súlyosabban szankcionálta őt, mint azokat a nagyvállalkozásokat, amelyek a tevékenységek szélesebb skáláját végzik.

88 A Bizottság vitatja ezt az érvelést.

A Törvényszék álláspontja

– Az elvek felidézése

89 Az 1/2003 rendelet 23. cikke (2) bekezdése értelmében a Bizottság határozattal bírságot szabhat ki a vállalkozásokra vagy vállalkozások társulásaira, amennyiben azok akár szándékosan, akár gondatlanságból megsértik az EUMSZ 101. cikk vagy az EUMSZ 102. cikk rendelkezéseit. A jogsértésben részt vevő vállalkozások és vállalkozások társulásai tekintetében a bírság egyenként nem haladhatja meg az előző üzleti év teljes forgalmának 10%-át.

90 A Bíróság megállapította, hogy a forgalomra vonatkozó, az 1/2003 rendelet 23. cikkének (2) bekezdésében meghatározott felső határ célja, hogy a Bizottság által kiszabott bírságok ne legyenek aránytalanok az érintett vállalkozás nagyságához képest (Britannia Alloys & Chemicals kontra Bizottság ítélet, EU:C:2007:326, 24. pont).

91 Olyan felső határról van tehát szó, amely valamennyi vállalkozás esetén egyformán alkalmazandó, és amelyet az egyes vállalkozások mérete alapján alakítottak ki, és amelynek a jogsértés súlyára és időtartamára vonatkozó szempontok céljához képest különálló és azoktól független célja van. A felső határ egyedüli lehetséges következménye az, hogy az e szempontok alapján kiszámított bírságot a maximálisan megengedett mértékre csökkentik. A felső határ alkalmazása magában foglalja azt, hogy az érintett vállalkozás nem fizeti ki a bírságot, amelyet főszabály szerint ki kellene fizetnie, ha a Bizottság az említett szempontok alapján végezné az értékelést (2005. június 28-i Dansk Rørindustri és társai kontra Bizottság ítélet, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P–C-208/02 P és C-213/02 P, EBHT, EU:C:2005:408, 281–283. pont).

92 Más szavakkal, a jogsértésben részt vevő egyes vállalkozások forgalma 10%-os felső határának a 23. cikk (2) bekezdésében történő megállapításával elérni kívánt cél többek között annak elkerülésére irányul, hogy az e felső határnál magasabb összegű bírság kiszabása meghaladja a vállalkozás fizetési képességét, abban az időpontban, amikor a Bizottság megállapítja a jogsértés tekintetében a felelősségét, és vele szemben pénzügyi szankciót alkalmaz (2014. szeptember 4-i YKK és társai kontra Bizottság ítélet, C-408/12 P, EBHT, EU:C:2014:2153, 63. pont).

93 Ami az 1/2003 rendelet 23. cikke (2) bekezdésének második albekezdése értelmében vett „előző üzleti évet” illeti, az főszabály szerint a határozat meghozatalának időpontjában az érintett vállalkozás tevékenysége szerinti utolsó teljes üzleti évet jelenti (2010. április 28-i Gütermann és Zwicky kontra Bizottság ítélet, T-456/05 és T-457/05, EBHT, EU:T:2010:168, 80. pont; lásd továbbá ebben az értelemben: Britannia Alloys & Chemicals kontra Bizottság, fenti 83. pont, EU:C:2007:326, 32. pont).

94 Mind annak a rendszernek a céljaiból, amelynek az 1/2003 rendelet 23. cikke (2) bekezdésének második albekezdése a részét képezi, mind a fenti 92. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatból az következik, hogy a 10%-os felső határ alkalmazásának feltétele egyrészt az, hogy a Bizottság rendelkezésére álljon a határozat elfogadásának időpontját megelőző utolsó üzleti év forgalma, másrészt pedig az, hogy ezen adatok egy tizenkét hónapos időszakon át folytatott rendes gazdasági tevékenységet magában foglaló teljes üzleti évre vonatkozzanak (2005. november 29-i Britannia Alloys & Chemicals kontra Bizottság ítélet, T-33/02, EBHT, EU:T:2005:428, 38. pont; Gütermann és Zwicky kontra Bizottság ítélet, fenti 93. pont, EU:T:2010:168, 95. pont).

95 Jóllehet a Britannia Alloys & Chemicals kontra Bizottság ítéletből (fenti 83. pont, EU:C:2007:326, 32. pont) kitűnik, hogy a bírság összege tekintetében az 1/2003 rendelet 23. cikkének (2) bekezdésében meghatározott felső határ számítása szempontjából a Bizottságnak főszabály szerint azt a forgalmat kell figyelembe vennie, amelyet az érintett vállalkozás a bírságot kiszabó határozat elfogadásának időpontját megelőző utolsó teljes üzleti év során elért, az említett rendelkezés hátterét képező szabályozás összefüggéseiből és céljaiból az következik, hogy amennyiben a bizottsági határozat elfogadását

megelőző üzleti év forgalma nem felel meg egy rendes gazdasági tevékenységgel töltött, tizenkét hónapos időszakra kiterjedő teljes üzleti évnek, ezáltal pedig nem ad semmilyen hasznos információt az érintett vállalkozás tényleges gazdasági helyzetéről és a vele szemben kiszabandó bírság megfelelő mértékéről, akkor e forgalmat a bírság felső határának számítása során nem lehet figyelembe venni. Ez utóbbi esetben – amely csak kivételes körülmények között fordul elő – a Bizottság a bírság felső határának számítása szempontjából köteles az utolsó olyan teljes üzleti évet figyelembe venni, amely egy rendes gazdasági tevékenységgel töltött teljes évnek felel meg (2012. december 12-i 1. garantovaná kontra Bizottság ítélet, T-392/09, EU:T:2012:674, 86. pont; fellebbezés nyomán helybenhagyta: 2014. május 15-i 1. garantovaná kontra Bizottság ítélet, C-90/13 P, EU:C:2014:326).

96 Így például, ha az üzleti év a határozat elfogadása előtt befejeződött, de az érintett vállalkozás éves beszámolója még nem készült el, vagy azt a Bizottság részére nem küldték meg, az utóbbi jogosult, sőt köteles arra, hogy egy korábbi üzleti évben elért forgalmat vegyen alapul a 1/2003 rendelet 23. cikke (2) bekezdésének alkalmazása céljából. Hasonlóképpen, amennyiben átszervezés vagy a számviteli gyakorlat megváltoztatása miatt a vállalkozás a megelőző üzleti évben tizenkét hónapnál rövidebb időszakra vonatkozó beszámolót készített, a Bizottság jogosult egy korábbi teljes év forgalmát alapul venni a fenti rendelkezés alkalmazása céljából. Ez így van akkor is, ha az érintett vállalkozás a bizottsági határozat meghozatalát megelőző üzleti évben semmiféle forgalmat nem valósított meg (Britannia Alloys & Chemicals kontra Bizottság ítélet, fenti 94. pont, EU:T:2005:428, 39. pont; fellebbezés nyomán helybenhagyta: Britannia Alloys & Chemicals kontra Bizottság ítélet, fenti 83. pont, EU:C:2007:326, 27. és 30. pont).

97 Ugyanakkor megállapítást nyert, hogy valamely felperes azon érvét illetően, amely szerint a konkrét évben elért teljes forgalmát „mesterségesen emeli meg” az egyik nyersanyag árának állítólag jelentős emelkedése, elegendő megállapítani, hogy az ilyen körülmény – még ha azt bizonyítottnak is feltételezzük – nem képezi akadályát annak, hogy a bírság felső határának számítása szempontjából a Bizottság figyelembe vegye az ilyen forgalmat. Az ítélkezési gyakorlatból ugyanis levezethető, hogy a vállalkozás által elért forgalom e célból még akkor is figyelembe vehető, ha jelentősen eltér a korábbi üzleti évek során elért forgalomtól, amennyiben megfelel egy olyan teljes üzleti évnek, amelynek során ténylegesen gazdasági tevékenységeket gyakoroltak. E tekintetben pontosítani kell, hogy az ítélkezési gyakorlatban a „rendes gazdasági tevékenységgel töltött teljes üzleti évre” hivatkozás annak kizárására irányul, hogy figyelembe vegyék az olyan üzleti évet, amelynek során az érintett vállalkozás épp a működésének befejezését célzó intézkedéseket tett, jóllehet még nem szüntetett be minden gazdasági tevékenységet, általánosabban pedig az olyan üzleti évet, amelynek során az érintett vállalkozás piaci magatartása nem felelt meg az olyan vállalkozás piaci magatartásának, amely a szokásos körülmények között gyakorol gazdasági tevékenységet. Ezzel szemben önmagában az, hogy a meghatározott üzleti év során elért forgalom vagy nyereség jelentősen alulmúlja vagy meghaladja a korábbi üzleti évek során elért forgalmat vagy nyereséget, nem jelenti azt, hogy a kérdéses üzleti év ne minősülne rendes gazdasági tevékenységgel töltött teljes üzleti évnek (2012. december 12-i Almamet kontra Bizottság ítélet, T-410/09, EU:T:2012:676, 253. pont).

98 Másfelől az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az EUMSZ 296. cikk által megkövetelt indokolást a szóban forgó jogi aktus jellegéhez kell igazítani, továbbá abból világosan és egyértelműen ki kell tűnnie a jogi aktust kibocsátó intézmény érvelésének, oly módon, hogy az lehetővé tegye az érintettek számára a meghozott intézkedés indokainak megismerését, az illetékes bíróság számára pedig a felülvizsgálati jogköre gyakorlását. Az indokolási kötelezettséget az eset összes körülményeire, így különösen a jogi aktus tartalmára, a felhívott indokok jellegére és a címzettek vagy a jogi aktus által közvetlenül és személyükben érintett egyéb személyek magyarázathoz fűződő érdekére tekintettel kell vizsgálni. Nem szükséges, hogy az indokolás valamennyi jelentőséggel bíró tény- és jogkérdésre külön kitérjen, amennyiben azt, hogy valamely aktus indokolása megfelel-e az EUMSZ 296. cikk követelményeinek, nem pusztán a szövegére figyelemmel kell megítélni, hanem az összefüggéseire, valamint az érintett tárgyra vonatkozó jogszabályok összességére való tekintettel is (1998. április 2-i Bizottság kontra

Sytraval és Brink's France ítélet, C-367/95 P, EBHT, EU:C:1998:154, 63. pont; 2003. szeptember 30-i Németország kontra Bizottság ítélet, C-301/96, EBHT, EU:C:2003:509, 87. pont; 2004. június 22-i Portugália kontra Bizottság ítélet, C-42/01, EBHT, EU:C:2004:379, 66. pont).

99 Az arányosság elvét illetően emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint ez az elv megköveteli, hogy az uniós intézmények jogi aktusai ne haladják meg a szóban forgó szabályozás által kitűzött, jogos cél elérésére alkalmas és ahhoz szükséges mértéket, azaz több megfelelő intézkedés közül a kevésbé korlátozó jellegűt kell választani, és az okozott hátrányok nem lehetnek aránytalanok az elérendő céllal (lásd: 2013. október 17-i Schaible-ítélet, C-101/12, EBHT, EU:C:2013:661, 29. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

– Az első jogalap megalapozottságáról

100 A jelen ügyben a Nedri lényegében azt állítja, hogy 2002 és 2009 között módosult a szerkezete és nőtt a forgalma, e körülmények pedig indokolják, hogy a forgalom 10%-os felső határának meghatározása során a Bizottság ne a 2009-es üzleti évet vegye figyelembe, mivel az nem tükrözi az azon időszakban (vagyis 1987-től 2002-ig) fennálló tényleges gazdasági helyzetét, amelynek során a jogsértést elkövették.

101 Meg kell állapítani, hogy a Nedri 2009-es üzleti évre vonatkozó forgalma megfelel a megtámadott határozat elfogadását „megelőző üzleti év során elért teljes forgalomnak", továbbá megfelel egy olyan teljes üzleti évnek, amelynek során a felperes ténylegesen gazdasági tevékenységet gyakorolt, amit a felperes végeredményben nem vitat.

102 A Törvényszék fenti 93. és 97. pontban felidézett ítélkezési gyakorlatára tekintettel ezért nem relevánsak a Nedri által egyrészt az őt érintő szerkezeti változásokra, másrészt a forgalmának 2002 és 2009 közötti emelkedésére vonatkozóan előadott érvek, ezek az adatok ugyanis nem minősülnek olyan kivételes körülményeknek, amelyek igazolhatnák, hogy a Bizottság a 2009-es üzleti évnél korábbi üzleti év forgalmára hivatkozzék.

103 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a WDI által az EFA-ágazatban gyakorolt tevékenységek újrakezdése a fenti 96. pontban felidézett ítélkezési gyakorlatra tekintettel nem minősül olyan kivételes körülménynek, amely igazolta volna, hogy a Bizottság a megtámadott határozat elfogadását megelőző üzleti év helyett más üzleti évre hivatkozzék.

104 Ami a felperes által a Britannia Alloys & Chemicals kontra Bizottság ítélet (fenti 83. pont, EU:C:2007:326) 25. pontjára alapított azon érvet illeti, amely szerint olyan forgalmat kellett volna figyelembe venni, amely „a jogsértés elkövetése szerinti időszak során" fennálló tényleges gazdasági helyzetét tükrözi, ami az ezen időszakot követő valamennyi üzleti év figyelmen kívül hagyását eredményezné, meg kell állapítani, hogy az ilyen értelmezés az 1/2003 rendelet 23. cikkének (2) bekezdésével kapcsolatos azon ítélkezési gyakorlattól való szisztematikus eltéréshez vezetne, amely megköveteli, hogy a Bizottság – kivételes körülményektől eltekintve – a megtámadott határozat elfogadását megelőző üzleti év során elért teljes forgalomra hivatkozzék. A Britannia Alloys & Chemicals kontra Bizottság ítéletben (fenti 83. pont, EU:C:2007:326) nincs semmilyen utalás arra, hogy a Bíróság el kívánt volna térni ettől az állandó ítélkezési gyakorlattól. Épp ellenkezőleg, meg kell állapítani, hogy ezt az ítélkezési gyakorlatot egyértelműen megerősíti a Britannia Alloys & Chemicals kontra Bizottság ítélet (fenti 83. pont, EU:C:2007:326) 30. és 41. pontja. Ennek következtében a Bíróság ítéletének 25. pontját az adott ügy sajátos körülményeivel összefüggésben kell értelmezni, nem pedig akként, mintha az 1/2003 rendelet 23. cikke (2) bekezdésének második albekezdésében foglalt rendelkezésektől és azoknak az ítélkezési gyakorlatban kialakított értelmezésétől eltérő általános tartalma lenne.

105 Következésképpen a Bizottság nem tévedett, amikor a felperes 2009. évi, vagyis azon forgalmára hivatkozott, amelyet a fenti 93. és 97. pontban felidézett ítélkezési gyakorlatnak megfelelően köteles volt figyelembe venni.

106 Ebből következik, hogy a Bizottság nem sértette meg az 1/2003 rendelet 23. cikkének (2) bekezdését.

107 A fentiekből következik, hogy a Bizottság nem sértette meg az arányosság elvét, amikor az 1/2003 rendelet 23. cikkének (2) bekezdésében meghatározott 10%-os felső határ számítása során a 2009-es üzleti évre hivatkozott, mivel – kötelességének megfelelően – azt az utolsó teljes üzleti évet vette figyelembe, amelyet a felperes tizenkét hónapon át rendes gazdasági tevékenységgel töltött.

108 Végül el kell utasítani az indokolás hiányára alapított kifogást is, mivel a megtámadott határozat (1063) és azt követő preambulumbekezdései érthetően kifejtik azokat az indokokat, amelyek alapján a Bizottság a felperes 2009. évi forgalmára hivatkozott.

109 Következésképpen az első jogalapot el kell utasítani.

A második, az engedékenységi közlemény 23. pontja, valamint az indokolási kötelezettség azáltal történő megsértésére alapított jogalapról, hogy a Bizottságnak a felperessel szemben 30%-kal, nem pedig 25%-kal kellett volna csökkentenie a bírság összegét

A megtámadott határozat felidézése

110 A megtámadott határozat (1082)–(1087) preambulumbekezdéséből kitűnik, hogy a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a Nedri az általa tanúsított együttműködésre tekintettel a bírság összegének 25%-os csökkentésében részesíthető.

A felek érvei

111 A Nedri azt állítja, hogy mivel ő a második olyan vállalkozás volt, amely megfelelt az engedékenységi közlemény 21. pontjában meghatározott követelményeknek, olyan csökkentésben részesülhetett volna, amely a bírság összegének 30%-át is elérhette.

112 A Nedri először is emlékeztet arra, hogy 2002. október 23-án közölte azokat a bizonyítékokat, amelyekkel rendelkezett, vagyis alig több mint egy hónappal a helyszíni vizsgálatokat követően, amelyekre 2002. szeptember 19-én és 20-án került sor. A Bizottság megállapította, hogy a Nedri ezáltal korai szakaszban elősegítette az eljárást (a megtámadott határozat (1087) preambulumbekezdése). A Nedri ezenkívül 2004. március 29-én kiegészítette az engedékenység iránti kérelmét.

113 Másodszor, a Nedri úgy ítéli meg, hogy a Bizottság elismeri, hogy az általa szolgáltatott igen nagyszámú és részletes információ – amelyek kiterjedtek az egész páneurópai megállapodásra, különösen pedig a Zürich klubra, a skandináv piacra, ideértve az Addteket is, valamint az Európa klubra – jelentős hozzáadott értéket képviseltek (a megtámadott határozat (1084) preambulumbekezdése).

114 A Nedri ugyanakkor egyrészt úgy véli, hogy tekintettel arra, ahogyan a Bizottság a szolgáltatott információkat a megtámadott határozatban csoportosította, ezen információk részletessége és mennyisége nem tűnik ki teljes mértékben.

115 A Nedri másrészt úgy véli, hogy a Bizottság a megtámadott határozat (1085) preambulumbekezdésében tévesen állapította meg, hogy a német piacon az ügyfélkör és a kvóták felosztása tárgyában szolgáltatott információk nem járultak hozzá jelentős mértékben a jogsértés megértéséhez vagy bizonyításához. A

Nedri szerint ugyanis ő szolgált először értékes információkkal az Európa klub keretében folytatott, a német piacon az ügyfélkör és a kvóták felosztására vonatkozó tárgyalásokról. A Nedri kiemeli, hogy az ügyfélkör felosztása tárgyában tartott nagyszámú találkozóról is bizonyítékokkal szolgált. Így a Bizottság által a német piacról beszerzett azon információk, amelyekre a megtámadott határozat 354–357. lábjegyzete vonatkozik, a Nedritől származó dokumentumokra utalnak. A Nedri szerint az általa szolgáltatott bizonyítékok nélkül a Bizottság csupán néhány találkozó megtartását tudta volna bizonyítani, amit a felperes szerint a Bizottság a megtámadott határozat (1085) preambulumbekezdésében nem cáfolt. A Nedri hozzáteszi, hogy a Bizottság nem támasztotta alá azon mérlegelését sem, amely szerint ezek az információk nem képviseltek jelentős hozzáadott értéket.

116 A Nedri végül azt állítja, hogy az általa tanúsított nagymértékű és folyamatos együttműködést bizonyítja az, hogy a megtámadott határozat számos utalást tartalmaz a Nedri által az információkérésekre adott válaszokra, az engedékenység iránti kérelmére, a vizsgálat során szolgáltatott kiegészítő információkra, valamint azokra a megerősítésekre, amelyeket a Nedri a Bizottság feltételezéseit illetően nyújthatott (a megtámadott határozat (1082) és (1087) preambulumbekezdése).

117 A Nedri szerint tehát a Bizottság tévesen részesítette őt csupán 25%-os, nem pedig 30%-os csökkentésben.

118 A Bizottság vitatja ezt az érvelést.

A Törvényszék álláspontja

119 Az engedékenységi közlemény 20. és azt követő pontjai értelmében:

„20. Azok a vállalkozások, amelyek nem felelnek meg a […] [bírságok alóli mentességről szóló] szakasz feltételeinek, jogosultak lehetnek annak a bírságnak a csökkentésére, amelyet egyébként kiszabtak volna.

21. Annak érdekében, hogy a csökkentésre jogosultságot szerezzen, a vállalkozásnak a Bizottság rendelkezésére kell bocsátania a feltehető jogsértésre vonatkozó olyan bizonyítékait, amelyek jelentős hozzáadott értéket képviselnek a Bizottságnak már rendelkezésére álló bizonyítékok értékéhez képest, és véget kell vetnie a feltehető jogsértésben való részvételének nem később, mint a bizonyíték benyújtása időpontjában.

22. A »hozzáadott érték« fogalma arra vonatkozik, hogy a benyújtott bizonyíték jellege és/vagy részletessége folytán mennyiben segíti a Bizottságot a kérdéses tényállás bizonyításában. Ennek mérlegelésében a Bizottság általában azokat az írásos bizonyítékokat, amelyek abból az időszakból származnak, mint a bizonyítandó tényállás, értékesebbnek tekinti, mint a később keletkezett bizonyítékokat. Ehhez hasonlóan a kérdéses tényállással kapcsolatos közvetlen bizonyítékokat általában nagyobb értékűnek tekinti, mint a közvetett vonatkozásúakat.

23. A Bizottság a közigazgatási eljárás végén elfogadott végső határozatban eldönti a következőket:

a) a vállalkozás által szolgáltatott bizonyíték jelentős hozzáadott értéket képviselt-e az egyidejűleg a Bizottság rendelkezésére álló bizonyítékokhoz képest;

b) a vállalkozásnak nyújtott csökkentés mértéke az egyébként kiszabható bírsághoz képest mekkora, a következők szerint:

– […]

– a 21. pontnak megfelelő második vállalkozás esetében: 20–30%-os csökkentés,

– […]

Annak érdekében, hogy e tartományok mindegyikében meg tudja határozni a csökkentés mértékét, a Bizottság figyelembe veszi a 21. pont feltételeinek megfelelő bizonyíték benyújtásának időpontját és az általa képviselt hozzáadott érték mértékét. Figyelembe veheti még, hogy a benyújtás időpontját követően a vállalkozás milyen mértékben és mennyire folyamatosan működött együtt vele.

Továbbá, ha egy vállalkozás a Bizottság előtt korábban ismeretlen tényekre vonatkozóan szolgáltat bizonyítékot, amely közvetlenül összefügg a feltételezett kartell jelentőségével vagy fennállása időtartamával, a Bizottság ezeket a tényezőket nem veszi figyelembe a bizonyítékot szolgáltató vállalkozásra kiszabott bírság megállapításakor.”

120 Így a második vállalkozást megillető csökkentés százalékos arányának meghatározásához a Bizottságnak figyelembe kell vennie a bizonyítékok közlésének időpontját, valamint e bizonyítékok hozzáadott értékét. A Bizottság emellett jogosult – ugyanakkor nem köteles – figyelembe venni azt, hogy a benyújtás időpontját követően a vállalkozás milyen mértékben és mennyire folyamatosan működött együtt vele.

121 A jelen ügyben meg kell állapítani, hogy a Bizottság figyelembe vette azt az időpontot, amelyben a Nedri benyújtotta a bizonyítékokat (a megtámadott határozat (1082) és (1087) preambulumbekezdése), továbbá mérlegelte a Nedri által benyújtott bizonyítékok hozzáadott értékét (a megtámadott határozat (1082)–(1085) preambulumbekezdése). A Bizottság figyelembe vette azt is, hogy a benyújtás időpontját követően a Nedri milyen mértékben és mennyire folyamatosan működött együtt vele (a megtámadott határozat (1087) preambulumbekezdése).

122 Következésképpen a megtámadott határozat indokolásának hiányára alapított kifogást mindjárt az elején el kell utasítani.

123 Másfelől emlékeztetni kell arra, hogy az engedékenységi közlemény 23. pontja akként rendelkezik, hogy az e közlemény 21. pontjában meghatározott feltételnek megfelelő második vállalkozás esetében a csökkentés mértéke 20 és 30% közötti, továbbá hogy az e sávon belüli csökkentés mértéke a fenti 120. pontban felidézett három ismérvtől függ.

124 Az együttműködés korai jellege, valamint a szolgáltatott bizonyítékok hozzáadott értéke, hasonlóképp pedig a benyújtásukat követően a vállalkozás által tanúsított együttműködés mértékének esetleges figyelembevétele az egyes ügyek hátterének és körülményeinek megfelelően súlyozandó olyan együttes ismérveknek minősülnek, amelyek a bírság összegének 20–30%-os sávban elhelyezkedő csökkentését eredményezhetik.

125 Ami e különböző ismérvek Bizottság általi alkalmazását illeti, először is azon időpont mérlegelésével kapcsolatban, amelyben a Nedri közölte a bizonyítékait, meg kell állapítani, hogy az engedékenység iránti kérelmét egy hónappal a helyszíni vizsgálatok után terjesztette elő.

126 A Nedri együttműködésére tehát a közigazgatási eljárás kétségkívül korai szakaszában került sor, amit végeredményben a Bizottság is elismer a megtámadott határozatban (az (1087) preambulumbekezdés), viszont ez az együttműködés nem közvetlenül a helyszíni vizsgálatok után történt, eltérően például az ITC együttműködésétől.

127 Márpedig a Bizottság jogosult figyelembe venni az ilyen ténybeli körülményeket, amikor azon csökkentés százalékos arányát mérlegeli, amelyben az engedékenység iránti kérelem előterjesztőjét az együttműködése címén részesítheti.

128 Másodszor, a Nedri közreműködésének hozzáadott értékét illetően, mindenekelőtt meg kell állapítani, hogy a Bizottság figyelembe vette azt, hogy a Nedri által szolgáltatott információk kiterjedtek az egész páneurópai megállapodásra, különösen pedig a Zürich klubra, a skandináv piacra, ideértve az Addteket is, valamint az Európa klubra, továbbá hogy a Bizottság elismerte e bizonyítékok jelentős hozzáadott értékét. Mindez ugyanis kitűnik a megtámadott határozat (1082)–(1084) preambulumbekezdéséből.

129 Továbbá a Nedri által a német piacra vonatkozóan előadott érveket illetően a Bizottság lényegében megállapította, hogy e körülmények nem járultak hozzá jelentős mértékben a jogsértés megértéséhez vagy bizonyításához, következésképpen pedig a hozzáadott értékük nem volt jelentős.

130 Márpedig meg kell állapítani, hogy a fenti mérlegeléssel szemben a felperes annak előadására szorítkozik, hogy e tárgykörben ő szolgáltatott először bizonyítékokat a Bizottságnak, továbbá hogy e bizonyítékok az ügyfélkör felosztásával kapcsolatos nagyszámú találkozóra vonatkoztak, valamint hogy e bizonyítékok nélkül a Bizottság csupán néhány találkozó megtartását tudta volna bizonyítani.

131 A felperes ugyanakkor nem bizonyítja, hogy miért lenne pontatlan a Bizottság azon állítása, amely szerint a német piacon az ügyfelek felosztása az ilyen felosztás egyéb eseteinek csupán egyik, a megtámadott határozat 9.1.3.6. szakaszában ismertetett példáját képezi, valójában tehát az e tekintetben előterjesztett bizonyítékoknak csak viszonylagos hozzáadott értéke van.

132 Meg kell állapítani, hogy csak viszonylagos hozzáadott értéke van a Nedri által előterjesztett azon bizonyítékoknak is, amelyek az Európa klub bizonyos olyan találkozói megtartásának bizonyítását tették lehetővé, amelyek ez e klub keretében koordinált földrajzi piacok egyik összetevőjét, vagyis a német piacot érintették (a Nedri e tekintetben a megtámadott határozat (220) preambulumbekezdésére és 354. lábjegyzetére, valamint (223) preambulumbekezdésére és 357. lábjegyzetére hivatkozik). Ezenkívül az e piacot érintő másik találkozó megtartása alátámasztható volt a kartell egy másik tagja által szolgáltatott bizonyítékokkal (lásd a megtámadott határozat (221) preambulumbekezdését, valamint 354. és 355. lábjegyzetét), mint azt a Bizottság helyesen megállapítja.

133 Harmadszor a megtámadott határozat (1087) preambulumbekezdéséből kitűnik, hogy a Bizottság igenis figyelembe vette a Nedri későbbi együttműködését.

134 Következésképpen a Nedri engedékenység iránti kérelme előterjesztésének időpontjára, az általa a Bizottsággal közölt bizonyítékok hozzáadott értékére, valamint a későbbi együttműködésére tekintettel meg kell állapítani, hogy a Bizottság nem tévedett, amikor a bírság összege tekintetében a Nedrinek biztosítandó csökkentés mértékét 25%-ban állapította meg.

135 Ebből következik, hogy a második jogalapot el kell utasítani.

136 Következésképpen a keresetet teljes egészében el kell utasítani.

A költségekről

137 Az eljárási szabályzat 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A felperest, mivel pervesztes lett, a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (hatodik tanács)

a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.

2) A Nedri Spanstaal BV a saját költségein kívül köteles viselni az Európai Bizottság részéről felmerült költségeket.

Frimodt Nielsen Dehousse Collins

Kihirdetve Luxembourgban, a 2015. július 15-i nyilvános ülésen.

Aláírások

Tartalomjegyzék

A jogvita tárgya 1

A jogvita előzményei 4

Az eljárás tárgyát képező ágazat 4

A termék 4

A kínálat szerkezete 4

A kereslet szerkezete 5

Az Unión és az EGT-n belüli kereskedelem 5

A Nedri anyavállalata, a Hit Groep 5

A közigazgatási eljárás 6

Az engedékenység iránti első kérelem és a DWK-nak biztosított mentesség 6

Helyszíni vizsgálatok és információkérések 6

Az engedékenység iránti egyéb kérelmek és a Bizottság által adott válaszok 7

Az eljárás megindítása és a kifogásközlés 8

Iratbetekintés és meghallgatás 8

Kiegészítő információkérések 8

A megtámadott határozat 8

A Zürich klub és a regionális megállapodások 9

Az Európa klub és a regionális megállapodások 10

Az eljárás és a felek kérelmei 11

A jogkérdésről 12

Az első, az 1/2003 rendelet 23. cikkének (2) bekezdése, a 2006. évi iránymutatás, továbbá a méltányosság és az arányosság elve, valamint az indokolási kötelezettség azáltal történő megsértésére alapított jogalapról, hogy a Bizottság a Nedrivel szemben általa kiszabott bírság összegének számítása során a 10%-os felső határt a 2009-es, nem pedig a 2002-es üzleti évre alkalmazta 13

A megtámadott határozat felidézése 13

A felek érvei 13

A Törvényszék álláspontja 14

– Az elvek felidézése 14

– Az első jogalap megalapozottságáról 16

A második, az engedékenységi közlemény 23. pontja, valamint az indokolási kötelezettség azáltal történő megsértésére alapított jogalapról, hogy a Bizottságnak a felperessel szemben 30%-kal, nem pedig 25%-kal kellett volna csökkentenie a bírság összegét 17

A megtámadott határozat felidézése 17

A felek érvei 17

A Törvényszék álláspontja 18

A költségekről 20